

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. listopada 2020. uputio Sąd Najwyższy (Poljska) – M. F./T. P.****(Predmet C-496/20)**

(2021/C 44/25)

*Jezik postupka: poljski***Sud koji je uputio zahtjev**

Sąd Najwyższy

**Stranke glavnog postupka**

Tužitelj: M. F.

Tuženik: T. P.

**Prethodna pitanja**

1. Treba li članak 279. UFEU-a i članak 160. stavak 2. Poslovnika Suda u vezi s člankom 4. stavkom 3. i člankom 19. stavkom 1. UEU-a te u vezi s točkom 1. prvom i drugom alinejom rješenja Suda od 8. travnja 2020. u predmetu C-791/19 R Komisija/Republika Poljska tumačiti na način da predsjednik Izbe Dysciplinarne (Disciplinsko vijeće) Suda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) ne može, do donošenja odluke u predmetu C-791/19 R, zahtijevati prosljeđivanje spisa predmeta o utvrđivanju nepostojanja radnog odnosa suca Suda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) s obzirom na suspenziju primjene članka 3. točke 5., članka 27. i članka 73. stavka 1. Ustave z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Zakon o Vrhovnom sudu od 8. prosinca 2017.) (pročišćeni tekst: Dz.U. iz 2019., poz. 825., kako je izmijenjen)?
2. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 2. i člankom 4. stavkom 3. UEU-a i pravom na pošteno suđenje tumačiti na način da je nacionalni sud koji odlučuje u predmetu za utvrđivanje nepostojanja radnog odnosa suca nacionalnog suda zbog ozbiljnih povreda tijekom postupka imenovanja dužan odrediti privremenu mjeru i zabraniti tuženiku u takvom postupku da odlučuje u svim drugim predmetima obuhvaćenima pravom Unije, pod prijetnjom da će sve radnje koje je poduzeo takav sudac ili odluke koje je donio biti bez učinka, te naložiti drugim tijelima da se suzdrže od dodjeljivanja predmeta tom tuženiku ili njegova imenovanja u sastave sudova?
3. Treba li članak 2. i članak 4. stavak 2. u vezi s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom UEU-a i načelo prava na pošteno suđenje tumačiti na način:
  - (a) da je nacionalni sud dužan odbiti primjenu zabrane „osporavanja ovlasti sudova” i „sudskog utvrđivanja ili ocjene zakonitosti imenovanja suca ili iz toga proizašle ovlasti za izvršavanje sudačkih funkcija” kao što je ona iz članka 29. stavaka 2. i 3. Zakona o Vrhovnom sudu od 8. prosinca 2017. (pročišćeni tekst: Dz.U. iz 2019., poz. 825., kako je izmijenjen) jer činjenica da Unija poštuje ustavni identitet država članica nacionalnom zakonodavcu ne daje pravo da uvodi rješenja usmjerena protiv temeljnih vrijednosti i načela Unije?
  - (b) da ustavni identitet države članice ne može uskraćivati pravo na zakonom ustanovljeni neovisni sud ako su na postupak imenovanja koji je prethodio uručanju akta o imenovanju utjecale povrede opisane u prethodnim pitanjima u predmetima C-487/19 i C-508/19 i kada je njegov prethodni sudski nadzor bio namjerno isključen i to očito protivno nacionalnom ustavu?
4. Treba li članak 2. i članak 4. stavak 2. u vezi s člankom 19. stavkom 1. drugim podstavkom UEU-a te načelo prava na pošteno suđenje i članak 267. UFEU-a tumačiti na način da se sadržaj pojma ustavnog identiteta države članice u pogledu prava na pošteno suđenje može odrediti na način koji je obvezujući za sud posljednjeg stupnja države članice samo u okviru dijaloga između Suda i tog suda ili drugih nacionalnih sudova (na primjer Ustavnog suda) u okviru prethodnog postupka?
5. Treba li članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a i opće načelo prava na zakonom prethodno ustanovljeni sud tumačiti na način da sud posljednjeg stupnja države članice odbija zahtjev za prosljeđivanje spisa predmeta u kojem je uputio Sudu prethodno pitanje, ako je taj zahtjev podnijela osoba koja je na sudačku dužnost imenovana na temelju nacionalnih propisa i u okolnostima koje dovode do uspostave suda koji ne ispunjava zahtjeve neovisnosti i koji nije sud ustanovljen zakonom, a da se prethodno ne iscrpi postupak o kojem je riječ u prethodnom pitanju C-508/19 ili u presudi Suda od 19. studenoga 2019., C-585/18, C-624/18 i C- 625/18, A. K. i dr.?